

GICOFF INFORMATION

Nr. 3 1978 – ÄRGÅNG 9

Tidigt en septembermorgon 1977 blev ett hundratals människor i en sovjetisk stad ordentligt uppskrämda:

**TREDJE VÄRLDSKRIGET HAR
BÖRJAT!**

Panik höll på att utbryta, då ett jättestort, manetliknande föremål under tolv minuter lät staden bada i ljus – och tydligen undersökte några få lägenheter, men bara sådana där ingen var hemma för tillfället!

Jätte-UFO lyste upp Panik i rysk stad

Sven-Olof Fredrikson

SVENSK UFO-BIBLIOGRAFI KLAR

■ I det förra numret hade vi en artikel om en UFO-observation över Iran. I detta nummer berättar vi om en intressant händelse i Sovjet. Det är glädjande att information når oss från andra områden än Västeuropa och Amerika. Det är även glädjande att vi fått den ryska rapporten bekräftad från ryska källor via Norskt UFO Center.

Tyvärr vet vi alldeles för lite om vilka UFO-observationer som görs i öststaterna och tredje världen. Vi hoppas givetvis att det utökade samarbetet mellan de nordiska UFO-föreningarna – som det står om på annan plats i tidningen – bl a ska ge bättre information om händelser utanför västvärlden. En del av föreningarna i Norden har säkert vissa kontakter i dessa länder.

Ni som funderar på att skaffa er brevvänner som kan informera er om UFO-händelser, gör det inte i västvärlden. All information kan ni få via någon av de stora engelskspråkiga UFO-tidningarna. Tag istället kontakt med människor i Afrika, södra Asien och öststaterna. På det sättet kan ni få informationer som ingen annan har och på så sätt hjälpa till att täcka in de områden vi saknar kontinuerlig information från. GICOFF och andra nordiska UFO-föreningar hjälper sedan säkert till att sprida informationen vidare.

■ Vi har alla länge väntat på Kjell Jonssons "Svensk UFO-Bibliografi 1946–75". Den har nu kommit ut och visar sig, som vi trodde, vara en oundgänglig källa för alla som vill ha ett grepp över svensk ufologi. Ingen trodde väl att så mycket skrivits om UFO på svenska. Visste ni t ex att det kommit ut över 50 böcker som berör UFO-fenomenet, eller att det sammanlagt funnits 27 svenska

Forts sid 23

ORDFÖRANDE:

Sven-Olof Fredrikson

INFORMATION – Göteborg:

Sven-Olof Fredrikson
Stobéegatan 28 B, 416 53 Göteborg
Tfn. 031/21 87 10.

ANNONSER:

Björn Högman
Bergsjösvägen 20, 415 21 Göteborg
Tfn. 031/48 41 12.

RED o ANSVARIG UTGIVARE, LAYOUT:

Björn Högman

PRENUMERATION – DISTRIBUTION:

Jörgen Karlson
Box 3007, 422 03 Hisings Backa

GICOFF

Box 3007
422 03 Hisings Backa

GICOFF-Information utkommer med 6 nr/år. Medlemskap (där pren. ingår) 75 kr/år. Enbart prenumeration 45 kr. Postgiro 42 85 03-7.

Annonsspriser: 1/1-sida: 295 kr, 1/2: 170 kr, 1/4: 95 kr, 1/6: 70 kr, 1/8: 55 kr. Kraftig rabatt vid återkommande annonsering.

EFTERTRYCK FÖRBJUDES utan särskilt medgivande.

INNEHÅLL:

Böcker – Böcker	3
UFO i Sovjet	5
Pilot förföljer UFO	8
Nordiskt UFO-möte	9
Rymd - Teknik -	
Forskning	10
20 års rymdteknik	16
UFO över Sverige	18
Skylab blir	
ljusfenomen	23

I stället för bokrecension

Att det var ganska länge sedan vi hade helt regelbundna bokrecensioner i GICOFF-Information betyder inte att det slutat komma ut böcker, det förhåller sig väl snarare tvärtom, UFO:s och "tefat" nämns i så många böcker att man knappast vet var man skall börja. Och trots att tidningen Sökaren här-omåret hade en enkät om UFO-litteratur, vilken visade att det fanns ett stort intresse för att få Allen Hyneks böcker översatta till svenska, så har tydligen inget förlag vågat sig på detta! Intresset har knappast minskat...

Men det finns ju så mycket besynnerligt i tillvaron, som alla UFO-intresserade vet!

I boken "Den fantastiska vetenskapen" av Peter Andreas och Caspar Kilian, utgiven på Bernces förlag 1977, finns det ett kapitel som kallas "En nästan sann UFO-satir". Den bygger på föreställningen att "tefaten" och deras "piloter" inte är materiella i vanlig bemärkelse, utan bara tillfälligt förtätar sig. Hela kapitlet är lite lösligt instoppat i en bok som annars handlar om parapsykologi. Den är i sin helhet läsvärd.

För den som är mera intresserad av den religiösa sidan när det gäller UFO-frågor, kan man utan vidare rekommendera läsning av ett 10 sidor långt kapitel i boken Ernst Benz: Nya religioner (Natur och Kultur, 1973). Det handlar alltså om "ifologi" (Interplanetarian Flying Objects), de grupper som säger sig veta och stundom hävdar att de har telepatisk kontakt, rentav själva gjort färder ombord på "tefat". Här får läsaren en god historisk översikt om "planetvarelsernas och de flygande tefatens religion" med namn som Immanuel Kant, Christian Hu-

ygens, C G Jung, H G Wells och Orson Welles. Sedan drar det vidare med Ken Arnold, George Adamski, Dan Fry, Erich von Däniken m fl. Dessutom nämns sociologirapporten "När profetian slog fel" – undersökningen av vad som hände i den grupp som den 21 dec 1954 skulle hämtas i tefat av invånarna från planeten Clarion.

Också denna bok är i sin helhet intressant och måste vara närmast oundgänglig för religionspsykologer och religionshistoriker.

Nu har alltså parapsykologer och religionshistoriker fått sitt. Men hur är det då med den mera tekniskt materiella, fysikaliska och astronomiska sidan av denna mångskiftande problematik? Jodå, där finns också en hel del att hämta, även om UFO:s inte nämns vid sitt tabubelagda namn eller bevärdigas med egna kapitel.

För astronomiskt intresserade kan rekommenderas Peter Nilsons böcker "Upp-täckten av universum" och "Himlavalvets sällsamheter" (båda Rabén & Sjögren). Han kommer snart med ytterligare en bok (som kanske redan har kommit när detta läses) som främst handlar om det egocentriska i människosläktets olika världsbilder från antiken och fram till modern tid. Böckerna är lika mycket kulturhistoriska som populärvetenskapliga. Peter Nilson sällar sig till de vetenskapsmän som inte är rädda att nämna vad vi inte vet så mycket om, låta oss uppleva den sanna förundran och häpenhet som så ofta varit en kraftig drivfjäder till forskning. Att på detta sätt få ta del av astronomens tidigare historiska omvälvningar ger oss också bättre förståelse för den väldiga utveckling som vetenskapen nu befinner sig i. ■

Skräckslagna invånare i den ryska staden stirrade mot skyn.

Ljusstrålarna från det jättelika UFO:t gjorde hål i fönsterrutor och gatsten.

Den 20 september 1977 kl 04.00 på morgonen såg hundratals människor ett stort manetliknande föremål över staden Petrozavodsk i nordvästra Sovjet. Det sågs i 12 minuter och uppskattades vara ca 100 meter stort. Från föremålet sändes ner fina gyllene ljusstrålar som gjorde hål i fönsterrutor och gatsten. Fenomenet orsakade stor rädsla hos en del vittnen som trodde det var fråga om en amerikansk kärnvapenattack. Sovjets regering tillsatte en vetenskaplig undersökning på toppnivå och mörklade genast hela historien. ♦

Fysikern Vladimir Azhazha (mitten) diskuterar UFO-observationen med National Enquirers William Dick (vänster) och Henry Gris (höger).

Händelsen finns beskriven i National Enquirer av den 18 april 1978. Författarna heter William Dick och Henry Gris. De bygger sin artikel på ett flertal intervjuer med olika personer i Sovjet. Vi har dessutom fått händelsen bekräftad genom ett brev från en rysk vetenskapsman till Norskt UFO Center.

Vladimir G Azhazha, försteassistent vid sektionen för undervattensforskning vid sovjetiska vetenskapsakademien, var vittne till händelsen. Han har bl a gett följande information om saken i en rapport till myndigheterna (ur brev till Norskt UFO Center).

Natten mellan den 19 och 20 september 1977, någon gång strax före kl 04.00 sågs ett starkt lysande klot passera över Leningrad-området med fruktansvärd hastighet. En pilot som flög från Kiev till Leningrad rapporterade att han blev förföljd av ett UFO. Kl 04.00 sågs ljusklotet sväva över Petrozavodsk. Så började det utvidga sig till ett manetliknande föremål med kronblad-liknande strålar på undersidan. Innan det utvidgade sig vaknade många människor som av en dröm med ångest och med en känsla av rädsla.

Folk på gatan som såg fenomenet blev slagna av fruktan. UFO:ts "kronblad" uppfattades som eldbågar. Två mindre objekt, som liknade elektriska facklor, kom ut ur det stora UFO:t som passerade på stor höjd över Leningradavenyen. En lokal pilot som närmade sig Petrozavodsk fick på förfrågan svaret att det inte fanns några andra flyg-

plan i luften. Piloten rapporterade att han sett en eldkula.

UFO:t kom lågt ner över hamnen och svävade över ett 140 meter långt fartyg. En jämförelse mellan fartyget och fenomenet ledde till slutsatsen att UFO:t var drygt 100 meter stort. Det begav sig sedan ut över Onegasjön. Många människor försökte följa efter med sina bilar. UFO:t svävade över sjön och sågs bl a från fartyget "Volgo Balt". Ett mindre objekt kom ut från UFO:t och föll rakt ner och försvann under vattnet. Samtidigt för UFO:t iväg och försvann bakom molnen.

Följande är hämtat ur National Enquirer:

Alexander Kazantsev, författare, fysiker, ufolog och ordförande i "The Research Group in Physics" i Moskva berättar att en speciell kommission tillsattes inom den sovjetiska vetenskapsakademien för att undersöka händelsen. Denna har upptäckt att ljusstrålarna gjorde hål i fönsterrutor och gatsten. Kazantsev hänvisar till vittnesrapporter från en läkare och hans assistent samt en ambulansförare, vars fordon oförklarligt fick motorstopp då UFO:t dök upp. Enligt vittnena skickade UFO:t ner tunna ljusstrålar. Staden bokstavigen badade i detta ljus i hela 12 minuter. Så helt plötsligt började det röra sig bortåt, åt nordost ut över Onegasjön och försvann sedan i molnen.

TASS-korrespondenten Nicolai Milov berättar att han intervjuat ett hundratal personer i Petrozavodsk. Han bekräftar förmen och den enorma storleken på UFO:t. Han beskriver ett av hålen i fönsterrutan till en lägenhet som "något större än ett kyckling-ägg". Konstigt nog fanns även den äggformade glasbiten kvar. Den låg på golvet innanför fönstret. Både fönstret och glasbiten skickades till Moskva för undersökning.

Milov berättar vidare hur folk som sett föremålet reagerade vilt, som om de blivit sjuka och mentalt förvirrade. Det var ingen tvekan om att folk hade varit med om en häpnadsväckande händelse. Några blev hysteriska. Då en grupp hamnarbetare såg UFO:t sprang de åt alla håll och ropade "Detta är slutet!". De var övertygade om att det var en amerikansk atombomb som exploderade över deras huvuden.

Chefen för meteorologiska stationen i Petrozavodsk, Yuri Gromov, beskriver händelsen på följande sätt:

"Kort efter det att UFO:t först dök upp började det sända ut tunna, skimrande ljusstrålar. Plötsligt lösgjorde sig en mindre kropp och vek åt sidan. Under tiden övergick huvudkroppen gradvis till formen av en elliptisk ring, röd till skär i mitten och med vit rand. Den rörde sig mot molntäcket över Onegasjön och såg ut att bränna hål i molnen, för att sedan försvinna så småningom".

Yuri Gromov tillägger att det fanns varken flygplan eller helikoptrar i området. Vädret var bra, himlen var klar över själva staden och objektet var inte ett eldklot.

Även Vladimir G Azhazha blev intervjuad av National Enquirer. Enligt honom var det som sågs antingen ett UFO, dvs en farkost med intelligent besättning, eller också var det ett energifält skapat av ett sådant UFO. Azhazha säger också att så snart den officiella undersökningen startade mörklades hela historien och regeringen förbjöd publicering av material ur forskningsgruppens utlåtande.

Vasil Zakharchenko är chefredaktör för en teknisk tidskrift för ungdom. Han bekräftar mörkläggningen och säger att han av vetenskapsakademien fått rådet att inte publicera några teorier om det märkliga flygande föremålet.

Ryska nyhetsbyrån TASS har fått ungefär

1500 brev från folk som frågar om det är tillrådligt att bo i eller resa till Petrozavodsk. Innan TASS fick svara på breven togs de om hand av myndigheterna, som också tog bort alla rapporter av ögonvittnen.

Både Aleksei Zolotov (geofysiker och chef för Tunguska-expeditionen) och professor Felix Zigel vid Moskvas institut för flygvetenskap är övertygade om att det var ett UFO som sågs över Petrozavodsk.

National Enquirer uppger också att UFO:s setts över Petrozavodsk vid flera tillfällen efter den 20 september 1977. ■

PS

Vi har i efterhand genom Norsk UFO Center fått nya uppgifter kring denna häpnadsväckande händelse.

- När UFO:t svepte över Petrozavodsk centrum, Lenin Prospect, togs fyra färgfoton av fenomenet.
- Från UFO:t lösgjorde sig ett mindre objekt som såg ut som ett "komma" eller elektrisk fackla. Detta "komma" svepte på låg höjd över hustaken i Petrozavodsk dock utan att beröra dessa eller marken. Det förenade sig senare åter med det stora UFO:t.
- Några få invånare i Petrozavodsk, som hade varit borta den aktuella natten, kunde vid hemkomsten konstatera, att deras fönsterrutor blivit perforerade med hål på 50–70 mm i diameter.
- Väl att märka, bara i några få hus, och bara i hus där folk icke hade varit hemma. ■

Professor
Felix Ziegel
som i mer än 20 år
undersökt UFO-
fenomen, ibland
under starkt mot-
stånd från andra
vetenskapsmän.

Pilot förföljer glödande orange UFO

Helikopterns piloter stirrade häpet på det mystiska glödande objektet som flög mot dem. De hade fått syn på sitt första UFO.

"Nu tror jag på att de existerar, för jag har också sett ett," sa major Francesco Zoppi, med 16 års tjänst i det italienska flygvapnet, till Enquirer.

Den 46-årige majoren flög en helikopter under en övning ovanför Cagliari, Sardinien natten den 27 oktober när UFO:t visade sig. Han erinrade sig att det var som en boll av rött-orange ljus, med en ring av violett ljus runt kanten. Objektet påminde om den glödande konen i ett jetflygplans avgaser.

Först trodde major Zoppi att objektet var ett jet.

– Men jag började tvivla när konen kom flygande mot mig. Inget jet kan flyga baklänges, och inga jet har motor med avgaserna framtill. Trafikledaren sa till mig att han hade tittat på objektet i en kikare länge, och liksom oss kunde han inte se någon kropp, bara ljus.

– Jag såg på det i några minuter innan det gjorde en 180 graders sväng och försvann med ljudets hastighet. Trots alla mina år hos flygvapnet kan jag inte förklara vad jag såg den natten.

Sergeant Corrade Gianella 26 år, med fyra års tjänst i flygvapnet, såg också föremålet. Han var i den andra helikoptern. Han minns hur UFO:t gjorde en skarp sväng i 180 grader och flög tillbaka i samma riktning som det hade kommit från. Han sa:

– Jag tror inte något plan kan göra en likadan manöver. Det var definitivt inte något jet. Det jag såg hade ingen vanlig framdrivning, så det var definitivt ett UFO.

Sergeant Aldo De Muro, 32 år, med 8 års tjänst, som också flög i den andra helikoptern:

– Jag tror inte att det var ett flygplan för det hade inte några blinkande ljus. Det här var bara en orange boll. Det flög på en höjd av 1000 fot, och det såg ut som om objektet var omkring 1300 fot bort. Det här var verkligen inte något vanligt.

Alla tre flygarna och löjnant Antonio Riccardelli fyllde i rapporter om händelsen. De lämnade uppgifter till det italienska försvarsdepartementet i Rom, där en talesman senare framhöll att "alla rapporter kommer att hemlighållas".

Översättning: Carina Högman.

Jag vet genom personliga kontakter med många piloter, att de under inga omständigheter skulle kunna förmås att redovisa sina upplevelser (dvs UFO-iakttagelser) för någon officiell instans. De vet vad och vem deras frid tillhör.

Prof J Allen Hynek i The UFO Experience, 1972

Av Sven-Olof Fredrikson

De största UFO-organisationerna i Norge, Danmark och Sverige träffades 13–14 maj i år i Tönsberg söder om Oslo. Arrangör var Norskt UFO Center (NUFOC), Östlandet. Eldsjälen bakom ett nordiskt UFO-möte har varit Kolbjörn Stenödegård, ordf. i NUFOC.

Förutom ett stort antal personer från NUFOC fanns representanter för SUFOI och FUFOS från Danmark samt UFO-Sverige, Projekt URD och GICOFF från Sverige. Mötesordförande var Finn Kolvik från Bergen.

Mötet började med att man allmänt redogjorde för och diskuterade varje förenings inställning till UFO-problematiken och vilka problem man gemensamt borde koncentrera sig på.

Alla var ense om betydelsen av att få igång ett mer aktivt samarbete inom Norden. Däremot var man oense om hur långt detta samarbete borde sträcka sig. Frågan om en gemensam rapportcentral togs upp och diskuterades livligt. Man beslöt sig dock för att skjuta denna fråga framåt i tiden.

Istället beslöt man att bilda "Nordic UFO Groups", ett övergripande samarbetsorgan för de nordiska UFO-grupperna. Dess första uppgift blir att samordna informationen mellan Norden och övriga världen. Konkret innebär det att en UFO-organisation utanför Norden ska ha kontakt med en förening i Norden. Denna nordiska förening svarar sedan för att information sprids inom Norden. Då det gäller intressanta händelser i Norden som vi vill ska bli kända utanför Norden ska dessa publiceras i en ny engelskspråkig tidning, "Nordic UFO Newsletter". Eftersom denna tidning i första hand vänder sig till UFO-föreningar utanför Norden kan den göras enkel och billig.

"Nordic UFO Groups" leds gemensamt av de nordiska UFO-föreningarna. Dessa ska träffas minst en gång per år. Nästa möte ska alltså hållas senast i början av nästa år. Bjarne Håkansson i projekt URD tog på sig att till detta möte jobba vidare på hur man ska kunna utveckla det nordiska samarbetet ytterligare.

Jag hoppas och tror att mötet i Tönsberg ska visa sig ha stor betydelse för framtiden.

NORDISKT UFO-MÖTE I TÖNSBERG

Det finns massor av områden där de olika UFO-föreningarna kan samarbeta trots att det i vissa fall föreligger ideologiska motsättningar och konkurrensförhållanden. Speciellt borde det gälla det område vi är sämst på nämligen att göra bra undersökningar av UFO-observationer. Utan tvekan kommer vi att få anledning att återkomma och berätta om Nordic UFO Groups längre fram.

Redigering: B Nilsson

Hur ska vi ha det?

Den nuvarande astronomiskt-fysikaliska världsbilden med sina idéer om rum, tid och orsakssammanhang (i den mån man alls kan tala om en **enhetlig** sådan!) duger nog snart inte längre. Alltför tecken hopas på att det snart behövs en ny. Det är massor av fakta och observationer som börjat hopas i väntan på att kunna passas in i ett nytt och större mönster, de passar helt enkelt inte in i de gamla tankemodellerna.

Länge nog har de ledande forskarna varit någorlunda överens om att vi lever i ett oändligt, expanderande universum som utvecklas från en urkärna. Det har t o m skrivits ingående betraktelser om hur universums tre första minuter skulle ha sett ut för en utomstående betraktare. Men för varje tänkande människa har bara föreställningen att man skulle kunna tala om "sekunder" och "minuter" i sådana sammanhang sett sig helt löjväckande, en sorts vetenskaplig hybris att förbluffa folk i allmänhet med...

Givetvis har det funnits andra förklaringsmodeller. I nr 2 av GICOFF-information berättade vi om forskning som antyder att universum nog inte är **alldeles o begränsat**, trots allt. Och nu sitter en expert på kosmologi, George Ellis, i Kapstaden och levererar teorier som måste te sig kätterska i allra högsta grad. Han vägrar acceptera "Big Bang"-föreställningar. Vi befinner oss i en gles del av universum, i en sorts mitt finns det däremot något som på fysikens språk kallas "naken singularitet" där inga kända fysikaliska lagar gäller, hävdar Ellis.

Detta "centrum" skulle suga upp utbrända stjärnors aska och i stället spotta ut lätta grundämnen – i första hand väte – som kan bygga upp nya stjärnsystem. I en sådan "återvinningsanläggning" kröker sig rymden oändligt mycket och tar slut, där gäller inga lagar om orsak och verkan, temperatur, tryck eller överhuvudtaget något av vad vi menar med jordiska mått. Vad vi menar med tid och rum finns där bara inte, det är något som börjar märkas först i dess utkanter!

Nå, men rödförskjutningen då? Jo, menar Ellis, runt denna nakna singularitet hopar sig galaxerna. Och ljus som strävar bort från ett sådant oerhört gravitationscentrum bromsas upp! Därav följer att det får en längre våglängd, blir allt rödare.

Det skulle betyda att här befinner vi oss på en jordisk första parkett för att beskåda vår närmaste omgivning. Men "svarta hål" och den centrala drivanläggningen ser vi förstås inte – det ligger ju i deras natur att vara osynliga, inte släppa ut något ljus, inte utan vidare. Att det alls existerar något sådant skulle man alltså bara kunna sluta sig till genom att studera omgivningarna.

Ack, aldrig får man tydligen vara helt nöjd! Inte ens i ett begränsat universum kan vi visst någonsin få hoppas på att kunna begripa allt! Vi får helt beskedligt nöja oss med att studera vår allra som närmaste omgivning... Och den är mäktigt underlig redan den!

Premiärminister Eric Gairy t.h. och Colman Wonkevichy skakar hand efter FN-debatten.

UFO i FN?

Grenada, den lilla staten i Karibiska havet, ger sig inte. Nu har den åter krävt att FN:s generalförsamling skall ta upp UFO-problemet. 1977 stod frågan på generalförsamlingens dagordning – på Grenadas begäran. Men resolutionen kom aldrig upp till omröstning, det hela myglades bort på ett tidigt stadium sedan några delegater försökt tala med vetenskaplig expertis men bara fått underliga miner till svar.

Grenadas FN-ambassadör Francis Redhead har nu tagit upp ämnet på nytt och föreslagit att ett särskilt FN-organ skapas för att samordna och granska forskningen kring UFO-observationer och liknande fenomen. Andra ansvariga politiker vill dock helst beteckna UFO-händelser som "tillfälligheter" och "under", dvs oförklarligheter

som man bara får finna sig i för tillfället, inte uppmärksamma alltför mycket utan i stället hoppas att det inte händer igen.

Regeringschefen i Grenada, sir Eric Gairy, har personligen engagerat sig i UFO-problematiken. När han 1977 talade i FN:s generalförsamling manade han till internationella undersökningar. Han fann det djupt otillfredsställande att myndigheter inte alls vill veta av – eller ännu värre, försöker skämta bort – sådant som drabbar och oroar en mängd människor. Det leder både till våldsam ryktesspridning och misstänksamhet. Dessutom dyker det alltid upp fanatiker som förklarar att de känner till vad det egentligen rör sig om och startar någon sorts religiös rörelse eller nöjer sig med att lura "troende" på pengar.

När den länge väntade lösningen på UFO-gåtan kommer, så misstänker jag att den ingalunda kommer som bara nästa lilla steg i det vetenskapliga framåtskridandet, utan som ett väldigt och helt oväntat kvantsprång.

Prof J Allen Hynek i The UFO Experience, 1972

Yngst i Vintergatan?

– Mycket talar för att varelser på andra håll i universum sannolikt befinner sig på ett utvecklingsstadium som tekniskt sett är vida överlägset vårt eget. Vi kan vara den yngsta civilisationen i hela Vintergatan, och i vårt eget solsystem har vi knappast någon större konkurrens att räkna med.

– Men en viktig förutsättning är då att dessa kulturer klarat av den kris med dödligt hot för hela planeten, som tycks finnas i den tekniska utvecklingskedjan. Det är en optimistisk gissning att några lyckats bemästra dessa problem och kunnat överleva som släkte. Då är det också troligt att de kunnat samla en oerhörd visdom.

Den som framför sådana här idéer är finländske fysikern Nils Mustelin. Han har nyss utkommit med boken Liv bland miljarder stjärnor (Natur och Kultur). Men UFO:s tycker han förefaller osannolika. Och chan-

serna att vi får kontakt med humanoider i avlägsna solsystem betecknar han som noll.

– Det lär bli vi på jorden som får vänta att andra tar kontakt med oss. Vi måste lyssna mer aktivt och systematiskt. Vi är tvungna att satsa på att skapa betydligt större "lyssnaröron".

– Deras tekniska kunnande kan te sig som ren magi för oss. Vi kanske inte förstår någonting av deras vetenskap. Det kan vara som om man placerade en stenåldersmänniska på Londons flygplats i rusningstrafik!

Mustelin har studerat vid Åbo Akademi och Massachusetts Institute of Technology. Han har varit universitetslärare i Åbo och Helsingfors. Sedan 1970 leder han NORD-FORSK:s sekretariat för miljövård i Helsingfors. ■

Du gamle måne...

Pluto har en måne! utropade världspressen på nyhetsplats i juli 1978. Lugn bara – det meddelade GICOFF-Information i nr 4 år 1976 – och då var det numret ändå en måne försenat!

Läs alltså GICOFF-Information – alltid steget före!

KARON

Solen svalnar en smula

En viss nedgång i solens temperatur, mycket liten visserligen men dock fullt mätbar, har kunnat konstateras sedan januari 1977. På drygt ett år har solytans temperatur minskat med en tusen del. Uppgiften kommer från astronomen William Livingston vid Kitt Peak-observatoriet i Arizona.

Vid samma tidpunkt som temperaturen började sjunka nådde solfläcksaktiviteten bottenläget på sin elvaåriga cykel och började åter stiga. Det finns ett klart samband mellan solfläcksaktivitet och ytemperatur.

Vad man vet har så här små variationer inte någon större inverkan på jordens klimat. Men de flesta forskare anser att två procents nedgång i temperaturen på solens yta under en 50-årsperiod räcker för att det skulle uppstå en ny istid på jorden, som så många gånger förr. Solytans effektiva temperatur är omkring 5 800 grader. ■

Blixt hitåt!

Världens mest blixtrabbade människa bor i USA. Han heter visserligen inte Blixt Gordon utan något mer normala Roy Sullivan, men han har träffats av blixten sju gånger under åren 1942–1977. Och överlevt!

Blixten slår aldrig ner två gånger på samma ställe, säger ordspråket. Men den kan tydligen slå ner sju gånger på samma person! Roy står med rekordet i Guinness rekordbok och i museet i New York är han representerad. Där hänger hans sönderbrända hatt och hans brända sko från ett annat tillfälle.

Ingen kan förstå varför Roy tycks dra åt sig blixtar på det här sättet. Han är inte ovanligt lång och brukar inte gå ut på öppna fält som någon sorts levande åskledare eller ställa sig under högsta trädet när det regnar. Är det bara slumpmässigt?

– Sju är förresten mitt lyckotal, så förhoppningsvis blir det inte fler blixtrande träffar, säger Roy, som är lite skrockfull. Jag är född kl 7 på kvällen den sjunde dagen i sjunde månaden. Roy är nu 67 år och pensionär. Tidigare var han väktare vid Shenandoah nationalpark i Virginia. Han har en rejäl åskledare i huset...

Första gången var 1942. Då stod han i ett vaktorn i nationalparken. Blixten slog ner i tornets antenn, sedan fick han den i huvudet. Den slog ut i högra stortån. Nageln försvann och han fick ett centimeterbrett brännmärke utefter benet.

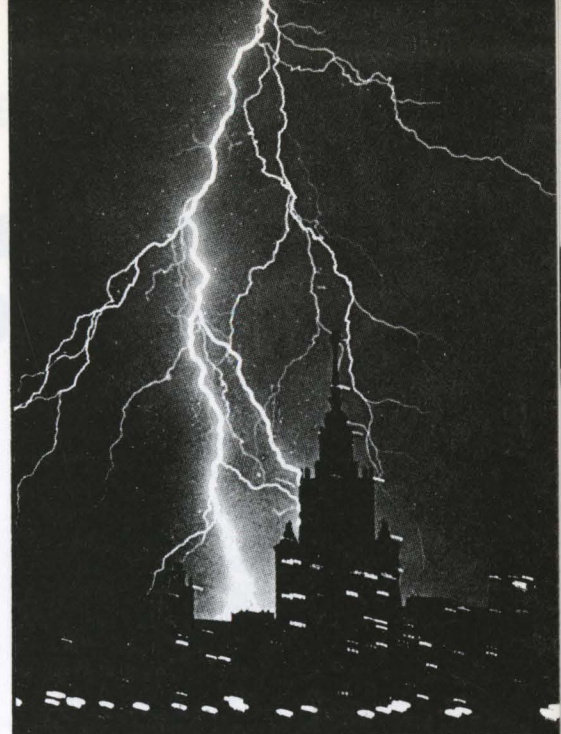
Sen tog det 27 år. Men 1969 var det dags. Då körde han lastbil och blixten slog ner i ett kastanjeträd vid sidan av vägen. Sedan for den in genom sidorutan, svedde bort ögonbrynen på Roy och fortsatte ut på andra sidan. Där brakade ett annat träd omkull... Roy låg medvetslös i en kvart.

I juli 1970 kom han lindrigt undan, vräktes omkull och hamnade i lera.

Men i april 1973 blev det värre. Då fick han eld i håret – och en blixtrande huvudvärk! Roy blev flintis och fick andra gradens brännskador.

– Håret växte ut igen, åtminstone fick jag tillbaka det mesta, muttrar han.

När det började mullra i augusti 1975 tyckte han bilen var säkraste platsen. Och

varför då inte köra från ovädret? Efter några mil stannade han. Solen sken och det var bara ett enda ynka litet moln på den helblå himlen. Han steg ur bilen.

– Och så... suckar Roy uppgivet. Naturligtvis laddade det förbaskade molnet ur sig. Det blev en helsikes brasa. Brännhår i hatten, eld i håret igen... till och med kalsongerna brann upp!

När det värsta var över upptäckte Roy att högra skon var borta. Den låg i närheten – och skosnörena var fortfarande knutna!

I maj 1976 var det färdigt igen.

– Ett ganska vanligt blixtnedslag, tycker Roy, som vid det laget började bli härdad. Nu hade han rutin på området...

Den 26 juni 1977 hittade blixten honom igen, för sjunde gången. Han hade slutat sitt arbete i nationalparken, men var där för att fiska.

– Plötsligt började det osa svavel, samma doft som fjärde gången, berättar Roy. – Nej, nej, inte nu igen, tänkte jag. Men inga böner hjälpte tydligen... Som väl var blev det ett tämligen ordinärt nedslag, den här sista gången. Eller ska vi säga senaste? ■

Krigsförklaring mot UFO-tro!

Nej, nu får det verkligen vara nog! Så säger många vetenskapsmän i USA, och har börjat organisera sig i kamp mot vad de kallar pseudovetenskap. De försöker också gå ut och få stöd av kolleger på internationellt plan. Till det som upprör och oroar dem räknar de ufologi, astrologi, spiritism, meditation med levitation och telepati samt en mängd av de företeelser som brukar bakas samman under begreppet parapsykologi.

Organisationen heter "Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal". Initiativet togs i slutet av 1976, arbetet har kommit igång ganska ordentligt. De ger ut en tidskrift som heter Zetetic. Vi har tyvärr inte fått något provexemplar ännu. Många fysiker, astronomer, matematiker, kemister och andra naturvetare är medlemmar, men det finns givetvis också läkare, psykologer, sociologer m.fl. Illusionister konsulteras flitigt – det har ju kommit anklagelser om att vetenskapsmän är så lättlurade, därför att de till vardags arbetar fjärran från det vanliga livets allt fiffel och båg och är mycket ovana vid demonstrationer och experiment som görs i bedrägliga syften!

Men nu har de också börjat möta motstånd. Och inte från det håll de just väntat sig! Det är i stället seriösa kolleger, som tycker det är förnedrande att lägga ner arbete på att avslöja pseudovetenskap. Därigenom gör man sig själv en otjänst, bara genom att ta upp sådant antyder man att det skulle vara något som är värt att diskutera.

Pseudovetenskapen håller på att bli en jätteindustri i USA och det blir för varje månad fråga om allt större ekonomiska belopp som sätts i rörelse. Och allt som visar sig

ekonomiskt försvarbart blir ju därigenom också något som är lämpligt och lönande att arbeta med, sen må vetenskapsmän komma och säga vad de vill!

– Det finns inga som helst möjligheter att argumentera mot religiösa uppfattningar, säger en röst. De som vill tro på någonting gör det vilka invändningar som än framförs. Nu går det inte ens att stoppa att universitet får anslag till forskning om pseudovetenskapliga ämnen. Och studenterna numera är så korkade att de inte förstår att sådan forskning skall visa att det bara är fråga om nonsens. I stället arbetar de "förutsättningslöst" – enligt egen utsago – och får fram alla möjliga underliga samband.

Sist jag talade med en kemist från California-universitetet berättade han om kolleger som var livrädda för att laboratorier skulle bli stormade och sönderslagna av pöbelhopar efter nästa miljökatastrof!

– Vi vet precis vad som menas med vetenskap, säger en collegestudent. Det betyder att man skall bygga effektivare vapen, skapa farliga mediciner, nya kemiska medel som ger stora ekonomiska vinster på kort sikt, undersöka metoder att påverka människor så att de köper vad man vill ha sålt. Och sedan skall man inte bara försäkra att allt detta är ofarligt och oskadligt, utan tvärtom intyga att det är nyttigt och väldiga mänskliga framsteg.

Det förefaller vara en spännande tid som UFO-entusiasterna i USA går till mötes. Vi kan inte förstå annat än att det måste vara till nytta att duktiga och välutbildade människor påpekar vad som enligt deras förmenande är dåligt underbyggt. ■

Nu får vi en smäll...

I artikeln "Nu smäller vi av" (nr 2 i år) tillät vi oss skoja lite med de förnuftiga människor, som hävdade att de där konstiga knallarna som skakar om människor lite varstans, bara var vanliga ljudbangar, kanske lite mer avancerade än vad vi tidigare vant oss vid.

Det förargliga med så "förnuftiga" åsikter var nämligen att det inte fanns några flygplan på plats när det smäll! Men nu ser man: det är inte alls lämpligt att vara så kvick med att leta efter mystiska, spännande och fantasieggande förklaringar till underligheter!

På sista tiden har det nämligen börjat krypa fram att de moderna jumbojättarna inte alls behöver vara i närheten för att ändå göra sig påmind om sin existens!

Den 30 juni i år blev hundratals skåningar mellan Ystad och Falsterbo omskakade –

de trodde det var jordbävning. Men det var troligen ljudbangen från överljudsplanet Concorde som orsakade skälvan. Ljudbangarna från Concorde kan fortplanta sig flera hundra mil och slå ner där man minst anar det.

– Det räcker med att en Concorde ändrar kurs för att det skall bli oerhörda ljudbangar, säger laborator Ola Dahlman på FOA (Försvarets forskningsanstalt).

Och jordbävningsinstrument i Sverige ger utslag varje gång en Concorde landar eller lyfter från Kennedy Airport i New York!

Nästa gång du ramlar ur sängen, var inte lika kvick som vi att leta efter några utomjordiska eller övernaturliga förklaringar! Det är mycket troligare att det bara är denna världens stora som är ute och rör på sig... ■

INGET TRIANGELMYSTERIUM!

Nu har sovjetiska forskare fastslagit att det inte finns något som helst särskilt mystiskt eller farligt förknippat med Bermuda-triangeln, ett område i Atlanten där många båtar och flygplan spårlost försvunnit. En forskargrupp som i närmare ett år hållit på med undersökningar inom Bermuda-triangeln noterade dock tio våldsamma oväder med cykloner.

Det var då för väl att vetenskapen äntligen kom med en fullständigt uttömmande och lugnande utredning. Alldeles för många människor har tydligen oroat sig och varit uppskrämda helt i onödan. ■

Bäva månde underjorden!

Det skulle borras till ett djup av 15 km nära staden Saatly i sovjetrepubliken Azerbajdzjan, berättade vi i GICOFF-Information nr 5 år 1975. Det skulle ta flera år, och vi har inte hört något om hur det gått med arbetet att komma ner till detta djävulska djup. Det vore förresten inte dåligt om de kom ner till 1,5 km!

Nu skall naturligtvis inte jänkarna vara sämre. Amerikanska forskare hoppas att grundligt kunna lösa många av gåtorna kring hur jordbävningar uppstår. Därför skall ett mer än 1,6 km djupt hål borras i havsbotten och elektriska sensorer placeras på olika höjd. Sedan är det bara att titta på hur datorer kartlägger skakningsmönstren. ■

20 ÅRS RYMDTEKNIK PÅ 2000 KVADRAT

Rymdstationen Sojuz.

Borgny Tingstedt (Text + foto)

■ Under två månaders tid, fram till den 20 september, har en mycket intressant utställning pågått vid Tekniska museet i Stockholm. Det var den ryska rymdutställningen "Kosmos - äventyr i rymden", som visade rymdteknikens utveckling i Sovjet och gav inblick i den snabbt utvecklande tekniken som ligger till grund för den rymdålder som inleddes för 21 år sedan. Rymdutställningen hölls i en rymlig lokal (tältbyggnad), som var cirka 35 × 70 meter, med en maxhöjd av 15 meter. Hallens väggar och tak var vita, heltäckningsmattor på golvet. Det hela gav lokalen ett ljust och modernt utseende.

■ Den 4 oktober 1957 skickade Sovjet upp den första konstgjorda satelliten "Sputnik". Utvecklingen gick snabbt efter "Sputnik". Flera kommunikations- och vädersatelliter låg snart i bana runt jorden. En av den andra generationens sovjetiska kommunikationssatelliter som fanns representerade var "Molnija-2", som arbetade inom området för centimeterlånga radiovågor och ansvarade för televisionsöverföring till bl.a. Sibirien, sovjetiska fjärran östern och mellanöstern.

"Meteor-2" var en vädersatellit. Den var utrustad med apparatur för fotografering av moln- och istäck, mätning av jordens och

atmosfärens temperatur, dess egen och reflekterande strålning.

En annan av de första satelliterna som visades på utställningen var den stora automatiska forskningssonden "Prognos-2", vilken var avsedd att studera solaktiviteten och dess påverkan på den interplanetära miljön och jorden. Den hade utrustning för registrering av kortvågig solstrålning, kosmisk strålning från solen och partiklar med hög energi i och utanför jordens magnetfält etc. Utöver detta var den utrustad med fransk vetenskaplig apparatur för studier av bl.a. solplasman.

KVINNIG KOSMONAUT INVIGDE

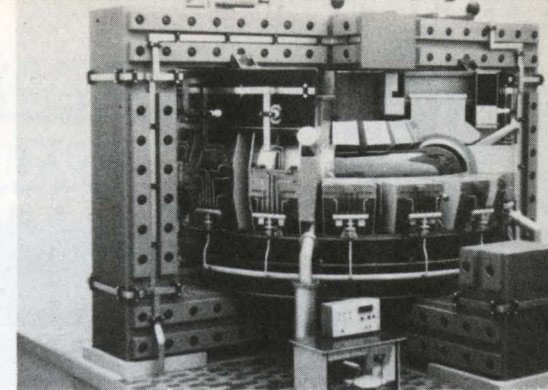
Men den ryska rymdtekniken koncentrerades inte bara till satelliter. Redan den 12 april 1961 sändes den första människan ut i rymden. Det blev den sovjetiske medborgaren Jurij Gagarin som fullbordade den historiska färden runt jorden ombord på rymdskeppet "Vostok". En person som också gått till historien är Valentina Tereshkova – den första och hittills enda kvinnan i rymden. Hon är nu 41 år och var med om att inviga utställningen.

Hur dessa uppskjutningar gick till, och fortfarande går till, kunde besökaren få se på en modell av startanläggningen "Bajkonur", ett namn som vi känner till från alla rymdsammanhang i radio och tv. Här demonstrerades i rörelse förberedelseprocessen för uppskjutningen och besökaren fick uppleva en realistisk uppskjutning av bärraketen Vostok.

MÅNBIL

1970 genomförde den automatiska månstationen "Luna 16" en mjuklandning på månen och samlade in prover och transporterade tillbaks dessa till jorden. Även denna fascinerande "rymdpryl" visades på utställningen. En magnifik bild av en sådan farkost lyftande från månytan med jorden i olika faser på himlen var ett fascinerande blickfång.

I januari 1973 landsattes mån bilen "Lunochod-2" på månen av den automatiska månsonden "Luna-21". Den tillryggalade inte mindre än 37 kilometer under sitt arbete på månen, utrustad med tv-kameror, solbatterier och apparatur för framkomlighetsbedömning. På utställningen fick man se den-

Den ryska fusionsreaktorn av Tokamak-typ.

na månbil demonstreras och köras av ryska tekniker.

För utforskning av planeten Mars sände Sovjet år 1974 upp sonderna "Mars 4", "Mars 5", "Mars 6" och "Mars 7". Därmed erhöles nya data om marsytans egenskaper, om jonosfären, atmosfären, samt magnetfältets parametrar. Med hjälp av "Mars 6" och dess landningsmodul genomfördes för första gången en direkt sondering av planetens atmosfär.

Den 22 oktober 1975 mjuklandade en sovjetisk rymdsond på Venus och sände tv-bilder till jorden på den omgivande terrängen. Vissa stenar som skymtade var 30–40 cm i diameter och på avstånd skymtade en större bumling. Detta var "Venus 9" som efter 75 minuters nedfärd landade på ytan och fortsatte att sända data i 53 minuter innan den dukade under för den 485 grader höga temperaturen och ett 90 gånger högre lufttryck än på jorden. Ett par dagar senare anlände "Venus 10", vilken klarade sig i 65 minuter. Landningskapseln till "Venus 10" kunde studeras på utställningen.

I 12 cirkelrunda montrar – infällda i väggen – fanns data kring strålningsfenomen, forskningsresultat, supernedkyll väte, kvantelektroniken, radarhjälp vid planetforskning och förenade kemiska kedjereaktioner.

FRAMTIDENS ENERGIKÄLLA

Utställningen dominerades av den första experimentella rymdstationen som är uppbyggd av de dockade rymdskeppen "Sojuz 4" och "Sojuz 5". Denna gigantiska farkost mätte 30 × 20 meter och bärs upp av stål-balkar mitt i hallen.

Forts sid 22

UFO OBSERVATIONER ÖVER SVERIGE

Redigering Leif Nilsson

GÄVLE 11.3.78

Ett anonymt vittne såg på lördagskvällen ett föremål i västlig riktning. Det skiftade i rött, vitt och grönt. Det rörde sig ganska långsamt över horisonten och ibland skimrades det av några tallar. Det syntes i cirka fem minuter innan det försvann bakom en tall.

Gefle Dagblad 78.03.17

UPPSALA 11.3.78

Två anonyma vittnen såg vid 22-tiden på lördagen tre föremål som formationsflög i nordlig riktning.

Alla tre gav ifrån sig ett gult sken och höll en ganska hög hastighet. De flög i formation av en liksidig triangel, där alltså en flög först och två bakom. De flög på hög höjd och inga ljud kunde uppfattas.

På grund av den höga höjden var det svårt att se några detaljer på föremålen. De kan närmast beskrivas som runda föremål, tjocka på mitten för att sedan smalna av utåt kanterna. De var alla lika stora.

Upsala Nya Tidning 78.03.18

GRANÖ 19.3.78

Fru Olga Andersson såg hur ett klotformigt föremål passerade från sydost mot nordväst. Hastigheten var mycket hög och när föremålet passerade framför månen var den relativa storleken hälften av månens. Klotet skiftade i många färger.

Västerbottens Kuriren 78.03.20

HEDE 20.3.78

På måndagskvällen iakttog sju personer sex stycken lysande föremål vid Nysäters fåbodar vid Särvfjället.

Gustav Hansson, Hede, som hyr ut stugor till turisterna, satt inne i huvudbyggnaden och tittade på TV, när han såg starka ljussken ute på den stora myren ca 700 meter från huset. Han tog ingen notis om det, då han trodde det var skoteråkare. Men då hans son Tore och några personer till kom in vid 22.30-tiden, gjorde han dem uppmärksamma på ljusskenen. De gick då ut och tittade.

Det var fem klart lysande skivor men nå-

got motorljud kunde de inte uppfatta. Det starka ljusskenet återkastades av snön. Lite längre västerut hängde ett sjätte och större föremål över trädkropparna. En person i en annan stuga hade också sett ljusskenet men inte reagerat, enär han trodde någon tänt marschaller därute på myren. Gustav Hansson, sonen Tore, och fyra andra stod länge och tittade på de egendomliga föremålen.

Till slut föreslog Tore Hansson, att han och ytterligare en person bland åskådarna skulle ta skotrarna och åka dit för att se vad det var. Tore körde rakt mot ljusskenet medan den andra skotern for i mer västlig riktning för att senare svänga av.

Föremålen borta

Åskådarna tittade hela tiden på den skoter, som körde rakt mot ljusen och dess strålkastare distraherade och plötsligt upptäckte de att de lysande föremålen var försvunna. Först trodde de att de "slocknat" men den skoterförare, som körde mot väster hade iakttagit att alla de fem lysande föremålen försvann västerut.

Någon förklaring till det hela kunde man inte resonera sig fram till och man är fortfarande mycket konfunderad inför den märkliga företeelsen. Platsen har undersökts noggrant, men några spår efter vad man sett har inte kunnat upptäckas.

Länstidningen 78.03.22

BLIDÖ 20.3.78

Ami Karlsson 72, bor på Klubben på Blidö. När hon sent på måndagskvällen var ute med sin hund, kom ett lysande klot farande med hög hastighet från hög höjd, rakt emot henne. Hon blev så rädd att hon kastade sig på marken.

– Jag är fortfarande uppskakad, säger hon på tisdagen. Jag hoppas slippa vara med om något sådant en gång till.

– Det blev ganska sent på kvällen innan jag gick ut med hunden, eftersom jag hade haft främmande. Klockan var väl ungefär 22.30.

– Jag brukar ta en promenad ner till brevlådorna ca 20 meter från huset. Jag märkte inget särskilt, när jag gick ut på måndagskvällen, men så plötsligt kom ett klot, större

än en fotboll, farande med hög hastighet från hög höjd. Det var gult runt om, som en gloria, och inuti var det gult och blått. Det lyste så starkt att marken runt om blev helt upplöst.

Hunden började morra och skälla och sprang vettsskrämd tillbaka upp mot huset.

– Jag blev så rädd att jag genast kastade mig på marken. Jag vågade inte titta på en lång stund. När jag tittade upp var det borta. På trappan till huset stod hunden och skälvde som ett asplöv och när vi kom in, hoppade den upp på en stol och tittade ut genom fönstret.

– Självt blev jag så uppskakad att jag måste ta en nervtablett och jag hade svårt att sova på natten.

– På tisdagen vågade hunden inte gå ut. Jag är rädd idag också, säger fru Karlsson. Jag tror inte på sånt och har aldrig sett sånt här tidigare.

Norrtälje tidning 78.03.22

LÅNGSELE 23.3.78

En långselefamilj såg på skärtorsdagen ett starkt sken mot Österforse till. Skenet blev allt starkare och det var svårt att titta på det.

– Vi såg konturerna av ett flygande tefat alldeles tydligt, säger familjen.

Skenet skiftade i färg hela tiden. Än var det grönt, än var det rosa. När det försvann över himlen lösgjorde sig konturerna av ett flygande tefat, så som det brukar beskrivas i tidningarna.

Frun i familjen hade tidigare upplevt något liknande, det var längesedan och inte så starkt.

Västernorrlands Allehanda 78.03.25

GAJEMÅLA 27.03.78

16-årige Tommy Olofsson från Gajemåla såg ett mystiskt fenomen på himlen på kvällen annandag påsk. Klockan var 20 minuter över 8 och Tommy var med moped på väg från Gajemåla mot Tängen. Han fick då se ett märkligt sken på himlen strax över trädkropparna. Det bestod av tre ljuspunkter i triangel, med röd, vit och gul utstrålning. Ljusskenet stod stilla men när Tommy stannade och slog av tändningen på sin moped, så satte sig skenet i rörelse och försvann med ett svagt vinande in över skogen.

Barometern 78.03.29

VÄRMLANDSBRO 29.03.78

Natten till torsdag observerades ett himlafenomen av Kent Johansson i Malesjö. Han hade just lagt sig klockan 01.45 då telefonen började ringa som vid ett blixtnedslag. Samtidigt lystes rummet upp av ett bländvitt sken. När han tittade ut genom fönstret observerade han en stor "luddig boll som ett eldklot.

Himlen runt föremålet lystes också upp när föremålet rörde sig mot nordväst. Jag såg bara klotet under några sekunder och det gav inte något ljud ifrån sig, säger Kent. När föremålet hade försvunnit flammade himlen röd som vid en eldsvåda.

Wermlands Tidningen 78.03.31

SÄFFLE mars 78

Mystiken är stor kring det föremål som ett yngre par observerade vid ridhuset. Föremålet rörde sig framåt med stundtals mycket hög hastighet och stod ibland stilla i en vaggande rörelse. På föremålet kunde man se två gröna och två röda lanternor, som satt i ett kors. Ett sjungande ljud kunde också uppfattas.

Mest förbryllande är kanske att föremålet vid ett tillfälle gjorde en snabb dykning och samtidigt tände tre strålkastare.

Underligt var också, att när man åkte från ridhuset släcktes ljuset på gatan. Något som också polisen i Säffle upplevde vid två tillfällen när de senare åkte samma väg.

Värmlands Folkblad 78.04.01

ÖSTRA FÅGELVIK 30.3.78

Ett två meter långt äggformat föremål observerades vid 9-tiden på morgonen av fru Astrid Olsson i Lund, Östra Fågelvik.

– Himlen var klar och solig så någon synvilla kan det inte ha varit säger fru Olsson, och fortsätter: "Min väninna höll på att klä sig för att åka med bussen till Karlstad. Jag stod i fönstret och tittade efter bussen. Då fick jag plötsligt se ett stort äggformigt föremål, ett 50-tal meter bort på andra sidan vägen. Föremålet svävade österut och inuti brann en sorts eld i höga flammor som dock falnade till hälften medan jag såg på. Inne i lågorna såg jag ett slags grötig rörelse, som en folkström in och ut i ett varuhus.

Jag gallskrek åt min väninna och kände ett isande obehag. När min väninna kom

fram till fönstret så hade föremålet försvunnit från himlen, liksom upplösts av sig självt.

Jag såg att i äggets bakre del fanns ett ca 3 dm långt och 1 dm runt föremål, som påminde om ett handtag. Innan "ägget" försvann drog det ut på längden på ungefär samma sätt som man drar ut en ballong.

Wermlands Tidningen 78.04.01

BOHUS 7.4.78

På kvällen mellan 20 och 20.45 såg Greta Lundgren i Skådal Bohus då hon och hennes familj tittade ut, ett mystiskt föremål över EKA mot Rödbo.

"Det var inte bara jag som såg det säger fru Lundgren. Även mina grannar observerade föremålet som hade formen dels av en "lång båt", dels av ett klot som snurrade runt. Det skiftade i grönt och blått. Föremålet syntes under så lång tid som tio minuter. Fru Lundgrens grannar observerade att deras TV-bild försvann under den tid som föremålet var synligt.

Kungälv Posten 78.04.13

KAVELMORA 16.4.78

Bo Gustavsson i Kavelmora strax utanför Falun såg på kvällen en gulflammande tingest som ljudlöst flyttade sig strax ovanför horisonten. Föremålet flyttade sig endast sakta upp och ner, inga rörelser i sidled kunde upptäckas. Mellan förflyttningarna stod det stilla vid horisonten. Till horisonten från observationsplatsen är det ungefär en kilometer. Föremålet sågs i nordvästlig riktning och jämförelsevis liknade det mest en stjärna.

Falu Kuriren 78.04.18

ÄPPELBO 15 och 17.4.78

Signe Halvarsson såg vid 21-tiden på lördagen ett föremål i nordvästlig riktning strax ovanför horisonten. Det var 3–4 gånger större än de största stjärnorna och skiftade i blått, rött och gult.

Det stod först stilla men började sedan röra sig och försvann bakom en talldunge men blev åter synligt och försvann i nordlig riktning.

Samma manöver upprepades på måndagskvällen. Vittnet sätter händelserna i

samband med Bo Gustavssons observation från Kavelmora.

Falu Kuriren 78.04.19

GÄRDSLÖSA 17.4.78

En dam från Gärdslösa såg mellan kl 8.30 och 9.30 ett talriksstort starkt lysande klot stå stilla i nordväst. Det kastade med långa mellanrum strålar åt olika håll. Himlen bakom föremålet lyste i blålig färg. En liknande iakttagelse gjordes från Borgholm.

Ölandsbladet 78.04.20

RAMSJÖ 16.4.78

Fem ungdomar såg vid två-tiden på söndagsmorgonen ett brandgult sken på himlen. Till en början följde skenet efter dem för att sedan vika av och försvinna bort över bergen.

Ljusdals Posten 78.04.20

SKENE 1.5.78

Tillsammans med sin 10-årige son var en Skenebo på väg mellan Toresterp och Skene när ett ljus uppenbarade sig. Först sköt ljuset iväg från platsen, men gjorde en sväng tillbaka och tog sedan vägen över en mosse mot Berghem. "Vi gick ur bilen när vi såg det oförklarliga skenet, säger Skenebon. Det var mycket svårt att få någon uppfattning om var fenomenet befann sig. Det gick inte heller att se några särskilda konturer. Inga ljud hördes och grabben blev skrämmd och ville åka därifrån.

Borås Tidning 78.05.03

ARLÖV 18.4.78

Per-Ola Björborn och hans kamrat tävlade på rullskridskor då de får se en liten kula som skiner skarpt. Kulan blir mindre och mindre allt eftersom den försvinner bortåt. Strax efter ser de en kula som blossar upp och försvinner direkt. Men sedan blossar den åter upp och stiger sakta mot skyn för att till sist försvinna.

Kvälls Posten 78.04.30

KRYLBO 14.05.78

En kvinna och hennes son, bosatta på Kapellgatan, uppmärksammade kl 22.30–22.40 ett underligt fenomen, när de satt och tittade på TV. Himlen mot järnvägen lystes upp av ett rosa sken av ett föremål som sakta dalade ned bakom godsma-

gasinet. Skenet var så intensivt att det bländade.

Avesta Tidning 78.05.18

KARLSTAD 21.05.78

Ett underbart vackert himlafenomen syntes över Mariebergsviken vid 8-tiden, berättar familjen Larssklint. Det var ett eldklot av ca en meters diameter som svävade fram i fullten. Klotet var omgivet av taggar som växlade i många färger och efterföljdes av en svans som liknade rök. Klotet gick ned bakom huset men kom upp igen. Det hela pågick några minuter.

Wermlands Tidningen 78.05.23

ENKÖPING 18.04.78

Ann-Louise Jansson i Enköping satt vid köksfönstret och drack kaffe i lugn och ro. Plötsligt fick hon syn på ett svävande föremål som hon aldrig sett maken till.

– Det såg ut som en treklöver eller en flygplanspropeller. Det var gråaktigt. Runt om hela kroppen satt knoppar som gav ifrån sig ett starkt rött sken, berättar hon. Jag blev alldeles stum och skakis, säger Ann-Louise.

Föremålet rörde sig i en cirkel. Det var ca två meter brett.

Höjden är svår att uppskatta då det lutede, höll liksom på att svänga. Det rörde sig ca 100 meter från hennes fönster helt nära taket på ett trevåningshus. Föremålet försvann i en båge i nordlig riktning. Klockan var då 8.14.

Upsala Nya Tidning 78.05.19

Fortsättning i nästa nummer.

Men det intressantaste av allt, och det som är allra mest aktuellt i dessa energikrisens tider, är en modell av vad som troligen kommer att bli framtidens energikälla. Fusionsreaktor. Dvs. en tämjad form av vätebomben, som kan leverera energi till jordens människor i miljontals år, och som innebär ett minimum av säkerhetsrisker. Strålningsläckage kan inte förekomma och avfallet blir minimalt. Denna ryska reaktor av Tokamak-typ, använder sig av magnetiska flaskor för att innesluta den superheta plasman, som måste ha en temperatur av 100 miljoner grader och ett tryck av 1,5 miljoner atmosfärer. Hittills har man endast lyckats uppfylla dessa villkor under mycket korta tidsintervaller, men när alla tekniska problem har lösts om kanske 5–10 år kan man ur 1 g väte utvinna lika mycket energi som från 15 m³ olja. Vid fusionen frigjorda neutroner kan användas för att omvandla

icke-klyvningsbara isotoper (radioaktivt avfall) till klyvningsbara sådana i likhet med vad som sker i fissionsreaktor (kärnkraftverk) av bryd-typ.

Fusionsteknologins arbete med extrema temperaturer ger oss i framtiden också oanade möjligheter till återvinning. Vi kan förgasa vilket form av avfall eller skrot som helst och dela upp dem i dess ursprungliga grundämnen, och således åter få ut exempelvis rent järn eller koppar.

Kanske kommer vi med denna metod att kunna lösa våra energiproblem och om mänskligheten inte förgör sig själv utan löser övriga problem här på jorden – såsom krig, svält, miljöförstöring – kunna fortsätta att vidareutveckla vår vetenskap och teknik, genom ökat samarbete världens nationer emellan. Genom vetenskapligt utbyte minska spänningarna mellan stormakterna, så att vi kanske om 50 år kan få beskåda en långt mer fantastisk rymdutställning, som redovisar våra första steg på andra världar, kolonier på månen och permanenta rymdstationer. ■

ÅRETS NYHET!

T-SHIRT MED UFO-TRYCK

Finns i färgerna:
Vit, gul, röd, marin, svart.

Kval. 100% bomull.

Storlekar: 3, 4, 5, 6, 7.

Pris: 29.75 + porto och frakt.

OBS! Vid köp av 5 st
gratis porto och frakt.

FIRMA JANTEX

Box 395 501 07 BORÅS

SKYLAB BLIR LJUSFENOMEN 1979?

Den amerikanska forskningssatelliten Skylab, som sköts upp i maj 1973 och till en början var bemannad – den sista besättningen lämnade Skylab i februari 1974 – riskerar att störtas i atmosfären under 1979 och förvandlas till ljusfenomen. Förhoppningsvis kommer det inte att ske i bebodda trakter utan över världshaven, men ljusen kanske uppenbarar sig på så stor höjd att de kan observeras i många länder. Kanske får vi då ta del av UFO-rapporter?

Under juni och juli 1978 gjorde personalen vid rymdkontrollen i Houston flera försök att justera satellitens höjd, men de förefaller inte ha varit hundraprocentigt lyckade, och de har tårt hårt på bränsleförrådet. Nu står förhoppningarna till att satelliten kan hålla sig uppe till dess hjälp anländer via det s k rymdskyttelprogrammet. Men eftersom detta försenas kanske det inte heller går att rädda Skylab.

Det har spekulerats ganska mycket i vad som skulle hända om Skylab störtar. I Sverige kan vi känna oss ganska säkra – vi ligger långt bort från den normala omloppsbanan. Men banan har ändrats under försöken att få upp Skylab på högre höjd och motverka dess tendens att cirkla in allt snävare mot jordytan. Det är en betydligt större pjäs än den sovjetiska Kosmos 954 som slog ner i Kanada i januari 1978 i form av 400 småbitar. Skylab har dock inte någon kärnreaktor ombord, så några radioaktiva risker skulle en störning inte medföra.

Uppgifterna om Skylab har varierat ganska mycket under de fem år den snurrat omkring. Men de allra flesta tycks vara överens om att vikten ligger någonstans mellan 77 och 85 ton och att den kretsar på mellan 370 och 430 kilometers höjd. Förlust av satelliten medför en kostnad av bara någon miljard dollar. Svårigheterna lär bottna i felaktiga prognoser för solfläcksaktiviteten. Atmosfären har uppvärmts mer än beräknat, därmed ökar dess täthet och bromseffekt. En ny prognos som gjordes 1976 tog man inte stor notis om, det var först nu under sommaren 1978 som verkningarna började visa sig på allvar. ■

UFO-tidskrifter. Bibliografin tar upp inte mindre än ca 1 600 artiklar som skrivits under åren 1946–1975. Resultatet av detta fantastiska detektivarbete har blivit en stencilerad bok på 144 sidor som för en billig penning kan rekvireras från **Arbetsgruppen för ufologi, Box 5046, 151 05 Södertälje.** ■

Glöm ej att berätta
för Dina vänner om

G I C O F F

Den bästa hjälp Du kan ge oss.

Jag håller på att rensa mina bokhyllor
och har ett 50-tal olika

UFO-BÖCKER

som jag säljer BILLIGT
Mest engelskspråkig litteratur (Steiger,
Vallée, Lorenzen, Drake, Fuller,
Sanderson m fl)

Pocket: 5:–/st Övriga: 10:–/st
(ev. porto tillkommer)

Ring eller skriv till
Christer Olausson
Kjellestadsgat. 2 414 72 Göteborg
Telefon 031/24 31 28

UPPSKJUTET!

Vad är det för likhet mellan rymdskytteln "Enterprise", USA:s stora rymdsatsning – och vår tidning GICOFF-Information??? Jo, båda blir uppskjutna gång på gång. Men den som väntar på något gott väntar ju aldrig för länge.

Nu är det ju så, att när raketexperter säger att något är uppskjutet, så kan man inte vara helt säker på om det betyder att de fått någonting gjort eller om det innebär försening.

När det gäller rymdfärjan så är det förseningar. Premiärturen skulle ha skett i mars 1979, men den tidpunkten flyttades till september. Nu verkar det som om inte ens den höststarten skulle vara helt säker. Rymdflugstyrelsen NASA vill ha ytterligare pengar för projektet.

Rymdfärjan – som vi berättat om tidigare – skall kunna starta som en raket och landa som ett flygplan. Den skall kunna föra upp stora mängder material i omloppsbanan, vilket är en nödvändig förutsättning om man skall kunna bygga rymdstationer av större format.